

[Helle Degn]

stridt, vil jeg sige, at der faktisk ikke er basis for undervisningsministerens jublende konklusion.

Til fru Connie Hedegaard vil jeg sige, at problemet ikke er oppositionen, men det billede, som regeringen netop i disse dage tegner af sig selv tydeligere og tydeligere. Regeringen er for smal, for usikker, for vakkende. Den evner ikke at samle flertal i denne sal om noget forslag og evner ikke selv i sin egen kreds at lægge forslag frem, hvorom der er enighed.

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes ikke, ministeren skal være så beskeden med hensyn til at udtale sig om at kunne lide at spare. Ministeren sagde det, som om ministeren ikke kunne lide det, men man var jo nødt til det.

Nej, hr. minister, på det her område, kan ministeren nu, kan man sige, tage hævn for det, der skete i foråret, for da fik vi jo at vide, at det var alt for stor en udgiftspost, og nu prøver undervisningsministeren at redde noget af det hjem.

Desuden går man hele vejen på kanten af, hvad man kan sige er i overensstemmelse med det, der blev aftalt i foråret. Eksempelvis blev alderskriteriet sat ned, og så laver man en lille justering, hvorefter det i stedet for er ved kvartalsskifte og ikke ved månedsskifte, at det nye alderskriterium gælder. Det må man sige er et forsøg på at udnytte enhver mulighed for at hente nogle af de ændringer i reformen, der kom i foråret, hjem igen i form af besparelser.

Jeg synes, ministeren på dette område skulle sige: Det er dejligt at få lov til at spare. Det har ministeren ønsket på dette område, og det har ministeren ønsket hele tiden. Det kan godt være, der er andre steder, hvor ministeren ikke kan lide det. Jeg tror virkelig, det er et sted, hvor ministeren vil være glad, i det øjeblik det bliver vedtaget. Hvis det bliver vedtaget.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det er ikke helt rimeligt at fremstille det på den måde. Dette spareforslag dækker jo ikke noget som helst af merudgiften ved SU-reformen ind. Nej, det dækker halvdelen af den uventede ekstraordinære udskridning i udgifterne ind, som ingen havde regnet med, og som ikke var med i udgiftsberegningerne. Det er alt-

så kun halvdelen af det ekstra, vi nu henter hjem. Derfor synes jeg ikke, hr. Aage Frandsens bemærkninger var helt rimelige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til filmlov.

Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 6/10 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Der er her tale om et lovforslag, som ikke alene er en genfremsættelse, det sker oven i købet for tredje gang. Så plejer det jo at være sådan, at ordførerne for at gøre det lidt nemt kan henvise til, hvad man sagde ved den sidste behandling. Men her stiller sagen sig en smule anderledes, for der er nemlig sket en udvikling, siden forslaget til filmlov blev fremsat sidste gang og frem til dette tidspunkt.

Der skete nemlig det overordentlig interessante, at det gamle kulturpolitiske flertal blev enig om, at det forslag, som blev fremsat i sin tid af den konservative kulturminister, ikke var noget særlig godt forslag. I hvert fald var der enighed om, at det skulle forbedres på en lang række områder. Og da det så var så heldigt, at den nye regeringsdannelse omfatter en ny kulturminister, sågar en radikal kulturminister, så gik vi ud fra, at det ville spille afgørende ind i forhold til det forslag, som nu foreligger, fordi